

ligt, om man kunde gjøre det billigere, end man gjør det — det er Noget, der altid trænger sig frem, hvor der er Tale om Afgifter —; men Spørgsmaalet er, om den udenrigske Fart er af den Befaffenhed, at den ikke kan taale de Afgifter, den for Liden svarer, og hvori der endogfaa maaſte kan ventes nogen Nedgang, eller om man af Hensyn til den er nødsaget til at maatte vedblive med en Afgift, som fra hvilken Side man end ser den, maa siges at være uhenſigtsmæssig. Jeg tror ikke, at den Betragtning er rigtig, der er fremsført ſaa vel af det ærede Medlem, der førte Ordet for Forslagsstilleren, som af det ærede Medlem for Odense (W. Peterſen), der gjorde gjældende, at, naar Acciseafgiften, som omtrent var 50,000 Rd., ſkulde fordeles paa Skibene — jeg formoder, at det ærede Medlem mente Skibe i indenrigſk Fart, ſiden han nævnte 116,000 Rd., ſaa maatte Skibsafgiften forges med 50 pCt. Dette Raifonnement anſer jeg ikke for at være rigtigt, thi blandt de Skibsafgifter, der nævnes i Loven af 31te Marts 1864, er ogſaa Afgiften af den indenrigſke Fart, ſom beſtattes med 4 p pr. Kommercelæst for Udgaaende, og jeg ſer ſandelig ikke nogenſomhelſt Grund til, at man ikke ſkulde tage den indenrigſke Fart med, naar Tællingen er om at konvertere dette Beløb af 50,000 Rd., og det ſaa meget mere, ſom det jo er utvivlsomt, at den indenrigſke Fart, ſom forudſat at den Eventualitet indtræder, der er forudſat i Lovforſlaget — nemlig, at Skibsafgiften til Staten ophæves —, ſelv med et moderat Bidrag til den nuværende Acciseafgift i Kjøbenhavn, alligevel vil ſaae en Lettelſe fremfor hvad der nu beſtaar. Hovedaccen-ten maa imidlertid ganſke ſikkert lægges paa den udenrigſke Fart, og jeg kommer derved til en anden Betragtning, ſom jeg tror heller ikke maa ganſke overſes, og det er det forſkjellige Forhold, der exiſterer i Kjøbenhavns Havn og i Landets ſamt- lige øvrige Havne, nemlig, at Kjøbenhavn jo maa ſiges at være Sædet for den ſtore Handel, ogſaa for den ſtore Import, og det er viſnok i ſin Orden, at Handelsmænd ikke ſynes om, at der i Konkurrencen med Udlandet paalægges Afgifter af Væerne i Kjøbenhavns Havn, ſom man ikke kjender andre Steder. Der er endnu et Moment, jeg ſkal tillade mig at gjøre opmærksom paa, og ſom turde tale for ogſaa at blive af med Acciseafgiften, og det er Maaden, hvorpaa den beregnes. Jeg har allerede ſagt Dem, mine Herrer, at den i det Hele taget optræder, om end ikke efter ſit Princip, ſaa dog i alt Fald i ſine ydre Former ſom et Slags Tillæg til Tolden, og der maa alſaa en lærtlig Beregning til for hver enkelt Del, ſom ſkal belægges med denne Acciseafgift. Alt dette vilde naturligvis falde rent bort i det Dieblit, man var i Stand til at erſtatte denne Afgift med en forholdsvis Forøgelse af de Skibsafgifter, der ſvares efter Loven af 31te Marts 1864; man vilde da undgaa de dobbelte og, jeg kan gjerne ſige, mi-

nutiøſe Beregninger, der ganſke naturlig maa følge af, at Acciseafgiften ſkal fordeles med $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{2}$ Skilling, og naar vi ſaae Dre, ſaa bliver det endnu mindre Størrelſer, hvorom der er Spørgsmaal. Man vil derfor finde det ganſke rimeligt, at jeg for mit Vedkommende ikke kan erſtende, at de Grunde, der her ere anførte til Fordel for dette Endringsforſlag, ſkulde kunne være overbevende for mig, naar ſamtliche de Autoriteter, der have haft med de Kjøbenhavnſke Forhold og med Kjøbenhavns Havn at gjøre, ikke blot Havnebeſtyrelſen, der jo maa antages nærmæſt at maatte intereſſere ſig for Skibſfarten, men ogſaa Grosſererſocietetet, der jo optræder ſom den naturlige Bærg for Handelsſtanden, Alle have været enige i det Onſke ſnareſt muligt at ſe denne Acciseafgift ophævet og erſtattet, forſaa vidt det maatte behøves, med en moderat Afgift paa Skibene, dog vel at mærke ſaaledes, at der under ingen Omſtændigheder kom til at paahvile dem ſtore Byrder, end de nu have, og forſaa vidt det maatte blive Lov, hvad der er foreſlaaet af min ærede Kollega, Finanzminiſteren, og ſom gaar ud paa, at de Skibsafgifter til Staten, der paahvile den indenrigſke Fart, aldeles ſkulle bortfalde, og de, der hvile paa den udenrigſke Fart, nedſattes med omtrent en Treiedel, tror jeg ikke, at man behøver at være nogen ſtor Regnemester for at ſige, at der ſelv om Acciseafgiften konverteres, dog vil blive Nedgang i de Byrder, der nu paahvile Skibene. Jeg ſkal derfor tillade mig at fraraade det ærede Thing at følge Endringsforſlaget og tilſaae det at holde ſig til Lovforſlaget, ſaaledes ſom det foreligger.

Brinck-Seidelin: Jeg vil blot ſige, at, derſom den ærede Indenrigsminiſter havde ſpurgt Skibsſeiderne eller Skibeierne, om de ønskede denne Konvertering, ſaa vilde den ærede Indenrigsminiſter have ſaaet et beſtemt Nei. Det er ganſke naturligt, naar Indenrigsminiſteren ſpørger Grosſererſocietetet, der er Kjøbmandſtandens naturlige Bærg, om det ikke finder det rigtigt, at der tages en Afgift af 50,000 Rd. bort fra de Handlende og lægges over paa Skibsſeiderne, at Grosſererſocietetet da ſvarer Ja. Havneraadet kan det jo være ſuldbærende ligegyldigt, hvem der udreder Afgiften, tværtimod er det behageligt for det kun at ſaae Afgiften af Gn, nemlig af Skibene, i Stedet for at ſkulle tage den paa to Steder, dels af Handelsſtanden og dels af Skibene. Naar den ærede Landsthingsmand for Kjøbenhavn (Melchior) fandt, det var ſaa ſaare naturligt, at kun Skibene alene udrede de Afgifter, der ere ſomnønde for Havnen, ſaa forekommer det mig dog, at man med ſulb ſaa ſtor Jøie kunde fremsætte den Paastand, at, ligesom Skibene dog udrede deres Afgifter for at ſaae Ret til at flyde i Havnebaſinet og ligge ved Bolsværket, ſaaledes maa ogſaa Væerne betale deres Afgifter for at kunne opløſes paa Havnebroen og føres bort derfra. Der er aldeles Ingen,